

Betoverd door Roemenië: een ode aan de Karpaten

De wereld kent veel mooie landen, maar voor Janneke Klop is er maar één land dat er werkelijk toe doet: Roemenië. Een vierdaags fliitsbezoek in 2005 was voldoende om haar head over heels verliefd te doen worden op dit ongekend mooie land, dat gekenmerkt wordt door de ruige Karpaten die als een hoefijzer door het land heen lopen. En door Europa's laatste oerbossen, een grote populatie bruine beren en wolven en een zeer gastvrije bevolking: alles wat de natuurminnende vrijbouter nodig heeft. Tien jaar lang keerde Janneke bijna iedere zomer terug. Toen werden de muren van de klaslokalen waarin ze Engels doceerde haar echt te benauwend en besloot ze dat ze er werk van moest maken. En dat lukte: dit voorjaar rolde haar bergwandelgids 'The Mountains of Romania' bij Cicerone Press van de persen. Drie seizoenen lang, van juni 2016 tot november 2018, struinde ze zo ongeveer alle Roemeense Karpaten af: geen bergketen ontsnapte aan haar voeten. Een ode aan Roemenië, de Karpaten en een verslag van een droomproject.

HOE HET ALLEMAAL BEGON

Toen ik op 1 juli 2016 aan mijn beklimming van de Creasta Cocosului ('de hanenkam') in de betoverend mooie provincie Maramures begon, was ik nog niet bepaald een volleerd solotrekker: mijn tas was te zwaar, ik vertrok te laat en het navigeren ging me nog niet makkelijk af. Maar toch wist ik: dit is wat ik wil. Nog nooit eerder was ik zo overtuigd geweest van een keuze. Dus ging ik door en veroverde zo met steeds meer plezier en steeds minder moeite de ene bergketen na de andere: het Rodnagebergte met een pas opgeduikelde vriend en twee avontuurlijke zwerfhonden in ons kielzog, de afgelegen Muntii Maramuresului op de grens met Oekraïne waar ik overvallen werd door een pittige onweersbui én daarna opgewacht werd door een meute woeste herdershonden – om vervolgens naar het zuiden van Roemenië te trekken en wat minder afgelegen gebergtes te verkennen. Het pittoreske stadje Brasov werd mijn uitvalsbasis. Van daaruit verkende ik het Bucegigebergte en het majestueuze Piatra Craiului. Daarmee zat het eerste seizoen er op. In mei 2017 kwam ik nog beter beslagen ten ijs terug en verkende het Apusenigebergte en het Retezatgebergte en omstreken – om in 2018 eindelijk de kroon op mijn werk te kunnen zetten door het Fagarasgebergte te overwinnen. En hoewel er oneindig veel mooie gebergtes onder de Roemeense Karpaten vallen wil ik het Fagaras er toch even uitlichten. Waarom? Niet alleen is het de langste en hoogste bergketen van Roemenië, ook is een trek door het Fagaras makkelijk verlengbaar door er andere gebergtes aan te koppelen. Daarnaast is het goed bereikbaar; het oostelijke einde ligt net onder de stad Brasov; het westelijke ten zuiden van het in schoonheid wedijverende Sibiu – eveneens met een middeleeuws Saksisch centrum.

EINDELIJK: HET FĂGĂRAȘ IN!

Wekenlang had ik gewacht op gunstig weer, maar de zomer van 2018 begon niet goed, in juni regende het drie weken aan een stuk en kwam er weinig van hiken terecht. Ik hield tranen met tuiten. Toen er in juli dan toch een window of opportunity aan de hemel verscheen wist ik niet hoe gauw ik weg moest wezen. Samen met mijn in de bergen gevonden vriend Dan nam ik het boemeltreintje van Brasov naar Zarnesti, en vandaar een taxi naar Plaiul Foi, het startpunt van onze hike. Dan weet de chauffeur zo ver te krijgen dat hij ons 9 km verder afzet, bij boswachtershut Canton Rudarjta. Dat scheelt ons morgen veel saaie kilometers. Tevreden nestelen we in onze tentjes in het bos.

Na een stevige klim door het bos belanden we de volgende ochtend al snel op de groene bergrug met uitzicht naar alle kanten. Die eerste dag stelt het wandelen niet zoveel voor: na 17 km op en neer over een goed aangeduid pad zetten we onze tentjes neer bij de refuge op Curmatura Brailei (2122m), waar een heerlijke bron is. De volgende ochtend worden we getrakteerd op een kudde schapen die bij het eerste zonlicht uit het naburige meertje komt drinken. Prachtig. We weten dat de serieuze business nu nog moet beginnen, dus vertrekken we op tijd en klimmen stug door. Het hoogste punt van vandaag gaat 2470m zijn, maar de kilometers zijn ook niet mis. Daarbij is het nagenoeg de hele dag mistig, waar we niet vrolijk van worden. Onderweg plukken we bosbessen, vergapen we ons aan de uitzichten wanneer de wolken even opzij gaan, en houden lunchpauze met een herder. De regen aan het einde van de dag maakt het niet leuker, maar onze bivakspot maakt veel goed: aan de voet van Roemenië's hoogste berg, de Moldoveanu (2544m) levert de zon een spektakel op de rotsen waar gemzen hun kunstjes laten zien.

HET HOOGTEPUNT

Dat betekent dat de volgende ochtend de Moldoveanu als eerste aan de beurt is. Nou ja, na de Vistea Mare (2527m): sta je daar bovenop, dan moet je nog een halfuurtje zuidwaarts scramblen om op het dak van Roemenië te mogen staan. En weer terug, waarna een prettig lang stuk dalen volgt. Maar het Fagaras heeft altijd wel verrassingen in petto: vandaag is dat 'Three Steps to Death' - een extreem steil maar ook glad stukje, waar gelukkig kabels voorzien zijn. Niks erg, we zijn beiden dol op klauteren. Wanneer we vlak voor onze eindbestemming van die dag marmotten horen roepen kunnen we ons geluk niet op. Het blijken zeer onoplettende exemplaren te zijn en ze poseren keurig voor mijn lens. Aangekomen bij Capra Lake nemen we een bad in de ondergaande zon en nemen we ons voor de volgende dag eens goed te gaan eten bij Cabana Bălea.

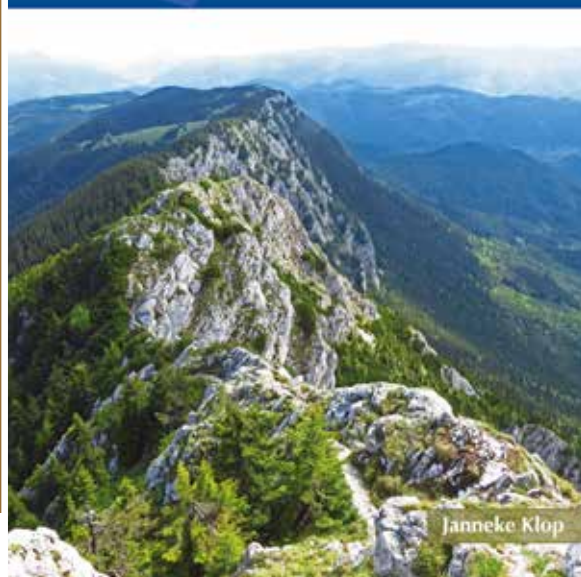
Bălea Lake ligt aan de andere kant van de bergrug waar we nu net onder zitten, en is een populaire bestemming voor dagtoeristen – mede omdat het meer aan de Transfagarasan ligt, Roemenië's beroemdste transalpiene weg. Een plek die wij liever mijden, maar we hebben honger, dus wagen we de oversteek. Na onze maagjes gevuld te hebben lopen we gillend weg bij de toeristen en klimmen gauw de main ridge weer op. Onze tentjes plaatsen we slechts een paar kilometer verderop onder Turnul Paltinului, waar we in de ondergaande zon een kopje bergthee drinken: tijd kun je hier in overvloed vinden. Een rustig dagje voordat de real deal begint.

KLAUTEREN

Want de volgende dag staat de Negoiu op het programma: met 2535m Roemenië's op een-na-hoogste piek. De Negoiu zelf is zo moeilijk nog niet; het is het stuk wat erop volgt: Custura Sarati. Note to self: eet voortaan iets meer voor je daaraan begint. Custura Sarati is een kilometer lang klauterstuk wat het een en ander aan kracht en balans vergt. In de regen is deze passage al helemaal niet aan te raden, maar het begint pas te miezeren zodra wij eraan beginnen, dus zetten we door. En eigenlijk is het fantastisch. Als je genoeg gegeten hebt dus. Daarna volgt nog de Serbota (2331m), onze laatste piek voor de dag. Aangekomen bij Scara refuge besluiten we, samen met onze wandelgenoten voor de dag, dat we collectief geen zin hebben om onze tentjes op te zetten in de mist en kruipen we gezellig in de bunk beds. Helaas blijkt de refuge in het najaar van 2018 vernield te zijn – hopelijk komt er snel een nieuwe.

Alles wat nu nog rest is een paar kleine klimmetjes – op Scara Peak (2306m) krijgen we een prachtige show van de zon boven en de wolken aan onze voeten. We wanen ons in het paradijs, en alhoewel we gezwind de 2300 meter naar ons eindpunt afdalen, doen we dat met enig leedwezen: we willen niet terug naar de grote boze luidruchtige wereld. 'Rechtsomkeert!' roept ons hart. Maar ons eten is op en onze lijven doen wat zeer, dus in Turnu Rosu aangekomen wachten we melancholisch op de trein en zweer ik dat ik spoedig terug zal zijn. Want ik geef het toe: ik ben verliefd op Roemenië, en het wordt almaar erger. Een jaar zonder Roemenië kan ik mij niet meer voorstellen. Dus hoop ik in de toekomst andere manieren te vinden om er veel tijd te besteden. Hopelijk kan ik er een klein huisje kopen om van daaruit retreats te organiseren – en wie weet wat nog meer. Want Roemenië laat mij nooit meer los, en dat wil ik ook niet: in Roemenië voel ik me goed. Mezelf. Vrij. Kan ik ademen. Mag alles rustig. Gaat alles spontaan. Word je altijd blij verrast door de zeer gastvrije bevolking. România, te iubesc! ▲

PRAKTISCH

Hoe kom je er? Vanuit Boekarest neem je de trein of minibus naar Brasov (2-3 uur); vandaar neem je de trein naar Zarnesti (30 min); vandaar een taxi naar de start. Met de trein naar Roemenië kan ook prima; zeker nu de nachttrein Brussel-Wenen rijdt! Vanuit Wenen rijdt er een directe trein naar Boekarest die ook in Brasov stopt.

Hoe lang en hoe moeilijk is de hike? De beschreven traverse van het Fagaras is zo'n 100 km lang. Je kunt dit in vijf dagen doen; wij namen er nog een rustdag bij. De totale stijg- en daalmeters bedragen respectievelijk 6200 en 6400m. De route is uitstekend bewegwijzerd, de kaart van Muntii Nostrii helpt je op weg. Moeilijke stukjes kun je eventueel omzeilen.

Waar te overnachten? Als je niet steeds naar een berghut wilt afdalen, die zich steevast rond 1500m bevinden, neem je best je tent mee. Het Fagaras is (nog) geen nationaal park, dus je mag overal bivakkeren. Er zijn veel refuges, deze zijn vaak in de buurt van bronnen geplaatst. Aan water geen gebrek! Een overzicht van relevante berghutten vind je in mijn boek, 'The Mountains of Romania', zie kader.

En wat als ik nu meer dan vijf dagen wil hiken? Geen probleem. Het Fagaras ligt in het verlengde van een aantal andere gebergtes, die je er zo aan vast kunt knopen. Van oost naar west zijn dat het Ciucas, het Baiului-Grohotis, het Bucegi en het Piatra Craiului. Een aanlooproute vanuit het zuidelijker gelegen Iezer-Papusa is ook zeer de moeite waard. Heb je er, net als ik, dan nog altijd geen genoeg van? Verken ook zeker het Retezatgebergte met zijn tachtig meren, het Rodnagebergte in het noordwesten en het Ceahlaugebergte in het noordoosten. En zo is er nog veel meer. Je kunt er bovendien prima met het openbaar vervoer reizen, en goedkoop is het ook nog.

In februari kwam Janneke's bergwandeldgids over Roemenië bij Cicerone Press uit: 'The Mountains of Romania'. Wij mogen een exemplaar weggeven! [Reglement]

Kopen? Je kunt het direct bij de uitgever bestellen via www.cicerone.co.uk/948 of bij je favoriete reisboekhandel.

Janneke werkt bij Atlas & Zanzibar in Gent, dus overhandigt je daar met plezier persoonlijk een exemplaar! In de gids vind je, naast een omschrijving van de Fagarastraverse, nog 26 andere routes. Alle voorzien van duidelijke kaartjes, gratis te downloaden gpx files, veel info over het land, een accommodatielijst en een uitgebreide woordenlijst.